

816

Nu sænker Gud sit ansigt over jorden

1. Nu sænker Gud sit ansigt over jorden,
det store hjerte banker ganske stille,
og se, hans pande mod hvis hvælv du hviler,
er kølig som en forårsnat i Norden.
2. Og skærmende han lægger hånden over
den gode jord, han skabte i sin glæde.
Han græder over vågne, kolde sjæle
og kysser dyrene og børn, der sover.
3. O, lyt en kølig forårsnat i Norden.
Guds milde røst er vindens sagte susen,
og evighed er lagt i blomsterånde,
– nu sænker Gud sit ansigt over jorden.

Tove Ditlevsen, 1939
Melodi: Christian Dyrst, Jakob Lorentzen, Lisbeth
Eilrich Iversen

© Tove Ditlevsen og Salmedatabasen.dk

Tove Ditlevsen er en af Danmarks fineste digtere.

Salmen findes i digtsamlingen *Pigesind* (1939).

Det er en aftensalme, og Gud selv bøjer sig ned over sin jord med kærlighed, konkretiseret i det bankende hjerte. Gud våger over sin verden, og Gud taler til den.

I salmen er det ikke bekymringen men tilliden, der dominerer.

Ordet *blomsterånde* i strofe 3 er et billede, Tove Ditlevsen selv har dannet. Det får mig til at tænke på noget fint og sårbart. *Blomsterånde*. Gud har lagt sin ånd og evighed ned i os, der har *blomsterånde*.

Det minder om Grundtvigs ord *Støv*, som altid betegner mennesket. Gud har forbundet sin ånd med *støv*. Guds evighed i blomsterånde.

Rigtig god fornøjelse med en original salme af Tove Ditlevsen.